NAȚIUNEA
continuitate pentru neam și țară
Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie nouă, Anul XII
Director: Cezar Adonis Mihalache

ISSN 2247 – 5117

INSIDE

- Ion Țuculescu – „un expresionist întârziat de extracție impresionistă”...
  :: Reflexii vizuale
- „Racolarea” – spectacol-lectură cu piesa lui Candid Dumitru Stoica
  :: Colocvii literare, Recomandate
- Originile etno-lingvistice ale valahilor rumâni din Galiția roșie
  :: Confluențe istorice, Recomandate
- Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul...
  :: Religie/Spiritualitate
- Pe frontul grâului, rușii bombardează satele de români din sudul Basarabiei...
  :: Interviurile Națiunii
- Vlahii rumâni din Lituania și Letonia...
  :: Diaspora, Recomandate
- Aberațiile lui Silviu Vexler: „România și poporul Român fac parte cu adevărat integrantă din ADN ul poporului Israel”
  :: Recomandate, Turnul de veghe

Națiunea PRINT

Coincidențe nefirești...

Data: 1 aprilie 2024

Mihai Ogrinji

Avem nu numai conducătorii, ci și ambasadorii pe care, într-un fel sau altul, îi merităm. Desigur, există ambasadori de calitate – depinde de felul cum este privită România de țările care îi trimit -, la fel cum alții par să cultive mocirla maidanului. Exemplul cel mai relevant, de mai multă vreme, este acreditatul Kremlinului la București. După prestația pe care acest personaj a avut-o la Chișinău, Bucureștiul ar fi trebuit să-l respingă din capul locului. Acum, desigur, are ceea ce a acceptat. știut fiind că românii, totuși, s-au păzit să le intre sau să

admită porcul în casă. Indiferent de situaţie, nu poţi să sta cu mâinile în sân ascultând elucubraţiile unui... diplomat de stepă. Şlefuit cu zgura unei adunături tribale, „diplomatul" rus bagă râtul, dă cu copita în fel şi chip, se scapă pe el la modul pravoslavnic, adică în mijlocul casei. Să fii tolerat la Bucureşti şi să spui că „românii nu sunt o naţiune", este uşor de înţeles ce fel de obraz are acest ciolovec. Sau să te întrebi, golăneşte, ca proasta pe centură: ce Tezaur al României are de returnat Moscova? (Asta în condiţiile în care protocoalele şi documentele de predare-primire a Tezaurului şi a celorlalte incalculabile valori au fost verificate şi semnate, în urmă cu mai bine de un veac, şi de partea română şi de cea rusă...). Şi mai deliează ghiorlanul respectiv că România, vezi Doamne, a provocat nu ştiu ce holocaust. S-a trezit să vorbească despre holocausturi un... rus. Şi câte n-or mai fi, probabil, prin turbinca lui roşie.

Zău aşa, nu înţeleg cum Dumnezeu, de amar de vreme, tot stăm cu capul între ciocan şi nicovală. Altfel spus, ruşii ne-au livrat, odată cu intrarea tancurilor în România, sinistre personaje precum Ana Pauker, Erno Neulander (Walter Roman), Iosif Chişinevschi (Iakob Broitman), Vasile Luca (Luka Laszlo), Burach Tescovici (Teohari Georgescu), Al. Nicolschi (Boris Grünberg), Leonte Răutu (Lev Oigenstein), Mihail Roller, Saul Bruckner (Silviu Brucan) şi atâţia alţii, care chiar au produs un cumplit genocid asupra poporului român, fără ca să se dea socoteală în vreun fel. Pe de altă parte, cei aşteptaţi, în zadar, de bunicii şi părinţii noştri şi-au trimis la Bucureşti mai cu seamă ambasadori de aceeaşi cruce cu cei trimişi de Stalin şi Comintern să ne facă egali şi fericiţi. N-are rost să le mai înşirui numele şi apucăturile. Unii dintre ei s-au ocupat, din păcate, mai mult de gheşefturi. Probabil în contul „holocaustului". Ce coincidenţe nefireşti...

Se ştie, de când lumea, că mercenarii îşi dădeau toată silinţa la război dacă, înainte şi după victorie, primeau liber la jafuri şi violuri. În această privinţă, nu se va schimba nimic, din păcate, niciodată şi nicăieri. Tragic este că n-am învăţat şi nu pricepem iotă un adevăr elementar: este mai sigur şi mai ieftin să-ţi faci gard bun la moşie, decât să-ţi angajezi şi să plăteşti paznici...

Au trecut 106 de ani de la Unirea Basarabiei cu România. Era prima dintre provinciile subjugate care se întorcea acasă. După tot atâţia ani de înstrăinare, suferinţe şi nenorociri greu de imaginat. Românii – trăitori şi în dreapta şi în stânga Prutului – au scris atunci una dintre cele mai înălţătoare pagini ale istoriei neamului nostru. Peste doar 22 de ani avea să se întâmple una dintre tragediile cumplitului an 1940. Dar să reproducem, mai bine, câteva pagini dintr-o broşură a istoricului Gh. Buzatu (1939-1913). Ca şi textul ce poartă semnătura marelui N. Iorga, de pe ultima copertă. Culmea, pe atunci eram mai apropiaţi de adevăruri, decât astăzi; accesul la adevăr, ca şi la rostirea lui, era neîngrădit. Cine şi-a putut închipui că românii se vor întoarce la „epoca" unor aleşi te teapa „academicianului" M. Roller? Ce mai, avem istoria şi viaţa pe care le meritäm, ca şi conducătorii şi ambasadorii ce ne ţin în hăţuri venetice... Ei desigur, au cu totul altă viaţă pe care. tot desigur, n-o merită sub nici un chip.

Națiunea TV

„...care nu-și iubesc țara!"

Click aici pentru film

Retina cu spini

de Matei Mihai

PARTENERI